

कालेष्वयवित्वेन संवत्सरस्याभ्यर्चितत्वादत्यक्तव्यतया सूचीकटाङ्गन्यायानुसारेण च स एव आदौ निखीयत-
इति स्थितम् ।

सू० सि० रङ्ग० कालविभागश्चेत्य' प्रदर्शितः

“लोकानामनन्तकालः कालोऽन्यः कलनात्मकः ।
स द्विधा स्थूलसूक्ष्मत्वान्मूर्तधामूर्त उच्यते” सू० सि० ।

‘कालो द्विधा तत्रैकः कालोऽखण्डदण्डायमानः शास्त्रा-
न्तरप्रमाणसिद्धः । लोकानां जीवानां सुपल्लवणाद्वेतेना-
नामपि । अन्तर्दिनाशकः । यद्यपि कालस्तेषामुत्पत्ति-
स्थितिकारकश्चापि विनाशस्थानन्तत्वात् कालत्वप्रति-
पादनाय चान्तर्दिन्युक्तम् । अन्तर्दिन्यनेनैवोत्पत्तिस्थि-
तिरुदित्युक्तमन्यथा नाशकत्वासम्भवात् । अतएव “कालः
सृजति भूतानि कालः संहरति प्रजाः इत्याद्युक्तं
अन्यान्ये । अन्यो द्वितीयः कालः खण्डकालः । कल-
नात्मको ज्ञानविषयस्वरूपः । ज्ञातृशक्यइत्यर्थः । स
द्वितीयः कलनात्मकः कालोऽपि द्विधा भेदद्वयात्मकः ।
तदाह स्थूलसूक्ष्मत्वादिति महत्त्वाणुत्वाभ्याम् ।
मूर्तः—इयत्तावच्छिन्नपरिमाणः । अमूर्तः—अजिह्वः कालतत्त्व
विद्भिः कथ्यते । चकारो हेतुक्रमेण मूर्त्तमूर्त्तक्रमार्थकः ।
तेन महान् मूर्त्तकालोऽमूर्त्तः काल इत्यर्थः । अथोक्तं
भेदद्वयं स्वरूपेण प्रदर्शयन् प्रथमभेदं प्रतिपिपादयिषु-
स्तद्वान्तरभेदेभ्यः भेदद्वयमाह” रङ्गनाथः ।

“प्राणादिः कथितो मूर्त्तस्तुत्याद्योऽमूर्त्तसञ्ज्ञकः । पृथग्भिः
प्राणैर्विनाडी स्यात् तत्पञ्चा नाडिका कृता” सू० सि० ।

“प्राणः स्वस्थसुखाशीनस्य आसोक्तासान्निर्वर्ती कालो
दशगुर्वल्लोकाय्यमाण आदिर्यस्यैतादृशः प्राणनान्तर्गतो
मूर्त्तः काल उक्तः । त्वुटिराद्या यस्यैतादृशः काल एव प्रा-
णान्तर्गतस्त्वुटितत्परादिकोऽमूर्त्तसञ्ज्ञकः । अथामूर्त्तस्य मूर्त्ता-
दिभूतस्य व्यवहारायोग्यत्वेनाप्रधानतयानन्तरोद्दिष्टस्य भेद
प्रतिपादनस्येष्टस्य मूर्त्तकालस्य व्यवहारायोग्यत्वेन प्रधान-
तया प्रथमोद्दिष्टभेदान् विवक्षुः प्रथमं पल्लव्यामाह ।
ब्रह्मरिति । ब्रह्मभिः प्राणैरसुभिः पानीयपलं भवति
पलानां षष्ठा घटिकोक्ता कालतत्त्वज्ञेः । अथ दिन-
मासादिकमाह” रङ्ग० ।

“नाडीषष्ठा तु नाक्षत्रमहोरात्रं प्रकीर्तितम् । तत्-
त्रिंशता भवेन्मासः सावनोऽर्कोदयैव तथा” ।

“ऐन्द्रस्तिथिभिस्तद्वत् सङ्क्रान्त्या सौर उच्यते ।
मासैर्होदयभिर्वर्षं दिव्यं तदहश्च्यते” ।

“सुरासुराणामन्योऽन्यमहोरात्रं विपर्ययात् । तत्-
घटिः षड्गुणा ३६० दिव्यं वर्षमासुरमेव च” ।

“तद्द्विहादश सहस्राणि चतुर्युगमुदाहृतम् । सूर्याब्द-
ज्ञाया इति सागरैरयुताहृतैः ४३२०००० ” ।

“सन्ध्यासन्ध्यांशसहितं विज्ञेयं तद्चतुर्युगम् । कृतादीनां
व्यवस्थेयं धर्मपादव्यवस्थया” ।

“युगस्य दशमो भागश्चतुस्त्रिंशद्वैकसङ्गुणः । क्रमात् कृत-
युगादीनां, षठांशाः सन्धयः स्वकाः” ।

“युगानां सप्ततिः सैका सन्धनरमिहोच्यते । कृताब्द-
सङ्ख्या १७२८००० स्तस्यान्ते सन्धिः प्रोक्तोजलप्लवः” ।

“सप्तसप्तको मनवः कल्पे ज्ञेयाश्चतुर्दश । कृतप्रमाणः
कल्पादौ सन्धिः पञ्चदशः स्रुतः” ।

“इयं युगसङ्ख्येण भूतसंहारकारकः । कल्पो ब्राह्म-
महः प्रोक्तः शर्वरी तस्य तावती” ।

“परमायुः शतं तस्य तस्याहोरात्रसङ्ख्या । आयु-
बोद्धमितं तस्य शेषे कल्योयमादिमः” सू० सि० । अह-
रादिकालभेदाः (अह्नः) शब्दे उक्ताः ।

सि० सि० तु निमेषतत्परत्वात्किंवाः सूक्ष्माः काला-
वयवाः दर्शिताः तस्य वाक्यं १७८८८० दर्शितम् । स च
कालस्त्रिविधः पञ्चमानभूतभविष्यद्भेदात् तत्र भूतभविष्यत्
कालावपि प्रत्येकं द्विधा अद्यतनानद्यतनभेदात् तज्ज्ञेदे-
नैव लकारविशेषं पाणिनिरनुशशास ।

सोऽयं कालः षड्विन्द्वयवेद्यः इति सीमांसका सन्धने
“न सोऽस्ति प्रत्ययोलोके यत्र कालो न भासते” इति तेषा-
मुक्तेः । वेदान्तिनस्तु तस्य साक्षिप्रत्ययभास्यत्वमङ्गीकृतम् । तत्र
प्रमाणं कालमाऽनुपपदमेव दर्शितम् । सोऽयं कालः देश-
वृत्तरव्याप्यवृत्तितानियामकः । तथाहि यः पदार्थः स्वाधि-
करणवृत्त्यभावप्रतियोगी सोऽव्याप्यवृत्तिरिति भण्यते तत्ता-
निर्वाहकश्च कालो देशश्च । कचिद्देशे स्थितस्य तादृशपदार्थस्य
कालभेदेन तत्रैवाधिकरणेऽभावस्तिरिति यथा ज्ञानाश्रे
आत्मनि सुषुप्तिकाले इच्छादिविशेषगुणान्तरकाले च
ज्ञानाभावः । यथा वा गुणवति जन्यद्रव्ये उत्पत्तिकाले
गुणाभावः श्यामले अपके घटे रक्तत्वभावः रक्तत्वस्य
पाकीक्षरं जायमानत्वात् । कालसत्त्व च देशोऽपि तथा ।
यथा आत्मनि ज्ञानकाले शरारावच्छेदेन ज्ञानं, घटाद्यव-
च्छेदेन तदभावः । तथा वृक्षे कपिसंयोगकालेऽपि मूले
तदभावः । कालेन कृतसम्बन्धश्च कालिकसम्बन्धः तेन
सम्बन्धेन सर्वेषु जन्यभावेषु जन्यभावानां वृत्तिमत्ता